

DZIEWIĄTE ZEBRANIE ZESPOŁU SYNODALNEGO PODCZAS II SYNODU DIECEZJI KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEJ

kwiecień 2019 roku

WIARA DZIAŁA PRZEZ MIŁOŚĆ

UWAGA: Ze względu na poruszaną tematykę, wskazane jest, aby – oprócz członków zespołu synodalnego – zaprosić do udziału w tym zebraniu również osoby, które na terenie parafii/miejscowości aktywnie zajmują się posługą miłosierdzia, związaną zwłaszcza z Parafialnym Zespołem Caritas i Szkolnym Kołem Caritas, a także z wolontariatem. Będzie to dla nich okazją do podzielenia się swoimi działaniami i doświadczeniami.

I. MSZA ŚWIĘTA

1. Dziewiąte zebranie zespołu synodalnego należy poprzedzić Mszą Świętą. Jeżeli jego termin nie został wyznaczony na niedzielę, 7 kwietnia br. ani na dzień przypadający między 14 a 30 kwietnia br., to należy skorzystać – także w drugi czwartek miesiąca – z formularza **Mszy o uproszenie miłości** (*Mszal Rzymski, Mszę i modlitwy w różnych potrzebach*, nr 53) wraz z modlitwą eucharystyczną VC oraz z **fragmentów słowa Bożego na poniedziałek 1 tygodnia Wielkiego Postu** (*Lekcjonarz Mszalny*, tom 2): Kpl 19, 1-2. 11-18; Ps 19, 8-10. 15; Mt 25, 31-46. Celebrans proszony jest o **wygłoszenie homilii**, w której warto uwzględnić umieszczone poniżej myśli. Gdyby jednak zebranie zespołu nie mogło zostać poprzedzone Mszą Świętą albo odbywało się 7 lub między 14 a 30 kwietnia br., to na początku zebrania należy odczytać fragment Mt 25, 31-46, a przewodniczący zespołu proszony jest o wygłoszenie krótkiej konferencji zawierającej poniższe myśli.

2. Myśli do homilii:

a) Ewangeliczna przypowieść o Jezusie Chrystusie, który powraca na sąd ostateczny, jest dla nas – Jego uczniów – **zachętą do «czynienia miłosierdzia»**. Każdy bowiem zostanie osądzony z czynów miłości, zarówno wobec Boga jak i wobec ludzi. Gdyby **Jezus** pojawił się między nami w dostrzegalny zmysłami sposób, to zapewne ścigalibyśmy się, aby Mu służyć. On jednak **ukrywa się w ludziach**, których dusze i ciała potrzebują naszego miłosierdzia. On żyje dzisiaj pośród nas, **utożsamiając się z ubogimi i cierpiącymi**. Miłosierne służenie ludziom lub jego brak będzie więc miało decydujący wpływ na nasz wieczny los.

b) „Jeśli nasze działania rzeczywiście mają początek w kontemplacji Chrystusa, to **powinniśmy umieć Go dostrzegać przede wszystkim w twarzach tych, z którymi On sam zechciał się utożsamić**: «Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie» (Mt 25, 35-36). Te słowa nie są jedynie wezwaniem do miłosierdzia: zawierają one głęboki sens chrystologiczny, który ukazuje w pełnym blasku tajemnicę Chrystusa. Te słowa, w nie mniejszym stopniu niż wierność prawdzie, są probierzem wierności Kościoła jako Oblubienicy Chrystusa” (św. Jan Paweł II, List apostołski *Novo millennio ineunte*, nr 49).

c) „Chrystus ukrzyżowany jest dla nas najwyższym wzorem, natchnieniem, wezwaniem. W oparciu o ten przejmujący wzór możemy **z całą pokorą okazywać miłosierdzie drugim, wiedząc, że On przyjmuje je jako okazane sobie samemu** (por. Mt 25, 35-40). W oparciu o ten wzór musimy też stale oczyszczać wszelkie nasze działania i wszelkie intencje działań, w których miłosierdzie bywa rozumiane i praktykowane w sposób jednostronny: jako dobro czynione drugim. Tylko wówczas bowiem jest ono naprawdę aktem miłości miłosiernej, gdy, świadcząc je, żywimy głębokie poczucie, iż równocześnie go doznajemy ze strony tych, którzy je od nas przyjmują. Jeśli tej dwustronności, tej wzajemności brak, wówczas czyni nasze nie są jeszcze prawdziwymi aktami miłosierdzia” (św. Jan Paweł II, Encyklika *Dives in misericordia*, nr 14).

II. FORMACJA SYNODALNA

Po zapaleniu świecy synodalnej i odmówieniu modlitwy, członkowie zespołu, którzy byli **na rekolekcjach synodalnych** lub na marcowej sesji **Diecezjalnego Studium Formacyjnego dla Świeckich**, proszeni są o podzielenie się krótko swoimi doświadczeniami, przeżyciami, wrażeniami itp. Następnie należy podać informacje o **rekolekcjach synodalnych**, które odbędą się w Koszalinie **od 24 do 26 maja br.**

III. DYSKUSJA TEMATYCZNA

1. Na poprzednim zebraniu podjęty został temat **wiary**. W przywołanym wtedy fragmencie z Dziejów Apostolskich zawarty był obraz życia pierwszych chrześcijan: „Ci wszyscy, którzy uwierzyli, przebywali razem i wszystko mieli wspólne. Sprzedawali majątki i dobra i rozdzielali je każdemu według potrzeby” (Dz 2, 44-45). Jest to wyraźne świadectwo o tym, że **wiara uczniów Jezusa** od samego początku wyrażała się **poprzez uczynki miłości**. Na obecnym zebraniu zespołu synodalnego trzeba zatem spojrzeć na to, czy i w naszym życiu **wiara rzeczywiście działa przez miłość**, zwracając szczególną uwagę na **«czynienie miłosierdzia»**.

2. Św. Jan Paweł II, Encyklika *Dives in misericordia*:

„Jezus Chrystus ukazał, że **człowiek** nie tylko doświadcza i «dostępuje» miłosierdzia Boga samego, ale także **jest powołany do tego, ażeby sam «czynił» miłosierdzie drugim**: «Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią» (Mt 5, 7). Kościół znajduje w tych słowach wezwanie do czynu i stara się «zrobić miłosierdzie». (...) **Człowiek dociera do miłosiernej miłości Boga**, do Jego miłosierdzia o tyle, o ile sam przemienia się wewnątrz w duchu podobnej miłości w stosunku do bliźnich. (...)

Miłość miłosierna we wzajemnych stosunkach ludzi nigdy **nie pozostaje aktem czy też procesem jednostronnym**. Nawet w wypadkach, w których wszystko zdawałoby się wskazywać na to, że jedna strona tylko obdarowuje, daje, a druga tylko otrzymuje, bierze – jak np. w wypadku lekarza, który leczy; nauczyciela, który uczy; rodziców, którzy utrzymują i wychowują swoje dzieci; ofiarodawcy, który świadczy potrzebującym – w istocie rzeczy zawsze również i ta pierwsza strona jest obdarowywana. A w każdym razie także i **ten, który daje**, może bez trudu odnaleźć siebie w pozycji tego, który otrzymuje, który zostaje obdarowany, który **doznaje miłości miłosiernej**, owszem, doznaje miłosierdzia” (DiM, nr 14).

- Uczestnicy zebrania proszeni są o podzielenie się swoimi refleksjami stanowiącymi odpowiedź na pytania: Jak wygląda Twoje «czynienie miłosierdzia»? Jakich jego owoców doświadczasz od innych?

3. Św. Jan Paweł II, List apostolski *Novo millennio ineunte*:

„Winniśmy postępować w taki sposób, aby w każdej chrześcijańskiej wspólnotie ubodzy czuli się «jak u siebie w domu». **Czyż taki styl bycia nie stałby się największą i najbardziej skuteczną formą głoszenia dobrej nowiny o Królestwie Bożym?** Bez tak rozumianej ewangelizacji, dokonującej się przez miłosierdzie i świadectwo chrześcijańskiego ubóstwa, **głoszenie Ewangelii** – będące przecież **pierwszym nakazem miłosierdzia** – może pozostać niezrozumiane i utonąć w powodzi słów, którymi i tak jesteśmy nieustannie zalewani we współczesnym społeczeństwie przez środki przekazu. **Miłosierdzie czynów nadaje nieodpartą moc miłosierdziu słów**” (NMI, nr 50).

- Uczestnicy zebrania proszeni są o podzielenie się swoimi refleksjami stanowiącymi odpowiedź na pytania: W jaki sposób Wasza wspólnota parafialna «czyni miłosierdzie»? Jak Wasze formy pomocy ubogim mogą przerodzić się w spotkanie i wzajemne słuchanie?

4. Franciszek, Adhortacja apostolska *Evangelii gaudium* i Encyklika *Laudato si*:

Papież przypomina o Pawłowym kryterium autentyczności ewangelizacji, nie tylko pierwszych wspólnot chrześcijańskich: **byle nie zapomnieć o ubogich**. Pewność, „czy [apostol] nie biegł lub nie biegł na próżno” (por. Ga 2, 2), bierze się z naszej miłosiernej obecności wśród ostatnich, których społeczeństwo odrzuca (EG, nr 195). Św. Jan Paweł II w tym samym duchu wzywał do **odnowienia «wyobraźni miłosierdzia»**. Aby **nie redukować posługi miłosierdzia jedynie do pomocy charytatywnej**, Franciszek przestrzega, że „najgorszą dyskryminacją, jakiej doświadczają ubodzy, jest **brak opieki duchowej**” (EG, nr 200). Konieczne jest więc wsłuchanie się w nich, bo mogą nas wiele nauczyć. Oprócz zawsze odczuwalnej biedy materialnej, we współczesnym świecie dają o sobie znać **biedy duchowe i psychiczne**: narkomania, nowe uzależnienia, samotność nie tylko ludzi starych, która stała się chorobą cywilizacyjną, depresje, odrzucenie migrantów i uchodźców, wyzysk i handel ludźmi szczególnie wśród obcokrajowców. Oni są wśród nas, choć nie są katolikami. Wyobraźnia miłosierdzia to też **refleksja nad zmarnowanymi szansami**, jak w fakcie, że „żywność którą się wyrzuca, jest niejako żywnością kradzioną ze stołu ubogich” (LS, nr 50).

- Uczestnicy zebrania proszeni są o podzielenie się swoimi refleksjami stanowiącymi odpowiedź na pytanie: Jakie jeszcze potrzeby i możliwości «czynienia miłosierdzia» dostrzegasz w Twojej parafii/miejscowości?

5. Ostatnie pytania należy postawić na zakończenie zebrania każdemu z jego uczestników:

- Co było dla Ciebie ważne podczas dzisiejszej Mszy i zebrania zespołu synodalnego? Co zabierasz ze sobą?